

Porozumění (K zamyšlení)

Snahy každého z nás mohou být dobrou školou pro vlastní život, i pro setbu vzájemnosti ke spolulidem, ale zejména ke všemu živému, jež nás obklopuje, prostupuje, vede, žel dnes i dlouhodobě tísní.

Mnohá, především „duchovní“ slova, námi míněna k bližním, by proto měla být jen určitým podkladem pro vzájemné sdílení hodnot života, nikoli „dobrymi radami“ či „poučeními“, v očekávání porozumění a pochopení. Pro sdílení, jak komu chutná život a jak každý řešíme mnohé, jehož jsme plně sami příčinou. Naše babičky říkávaly: *„jak si kdo ustele, tak si lehne“*. Čili, do jakých podmínek jsme se zrodili a v nich žijeme, je plnohodnotnou sklizní letité setby každého z nás.

Dnešním, docela výstižným příkladem „sklizeň“ může být téma „kůrovec“ nebo velmi aktuální „věc koronavirus“ s průvodním hemžením. Oni ale nejsou příčinou, nýbrž milostiplným a ozdravným procesem důsledků naší „zlé krve“. A pokud my lidé nezměníme od základu způsob myšlení a úmyslů, „zlá krev“ bude šířit tíseň a strádání dále. Vše ostatní je proto nyní poněkud druhořadé.

Jen se podívejme do „minulosti“. Poselství Mojžíše se změnilo na násilnou a popletenou mravouku. Kdy i křesťanství dnes má zevně málo společného s poselstvím J. Krista. S ostatními náboženstvími je to v různých obměnách téměř stejné. Včetně moderního „náboženství“ vědeckotechnického pokroku a globálně necitelného materialismu....

Je zde však stále ještě i „záchranné lano“, v novodobém Poselství Syna Člověka. V němž je „ukryta“ síla pro niterné znovuzrození každého z nás, lidských a nepoučitelných zbloudilců. Žel, ona „zlá krev“ se i k pozemskému dílu Poselství „prosákla“.

Nikdo dnes nemá práva myslet si, že je lepší než ten druhý, také však ne horší. Že je vzdělanější a zkušenější, nebo že má nějaké právo posuzovat bližní či zasahovat svévolně do jejich činění. Neboť i to je zlá setba. Není-li totiž nitro člověka znovuzrozeno v dostatečné síle citů, jež pronikají veškeré myšlení a konání, jsme stále nuceni chodit po falešných cestách, vedeni neschopností k vlídnému a naprosto důslednému konání. (V Poselství je to podmíněno výrazem „bezohledné“ zkoumání.)

Je zde tedy základní podmínka:

Světlo Slova!

To znamená, „bezohledné“ (důsledné) zkoumání a prožívání všech životních situací, včetně rozhodování se k jednání ... „pohledem“ Slova. Žít ve smyslu onoho Slova. Zaslíbit se Slovu! Dát se životu.

Až každodenní pečlivá práce v tomto působení probouzí citovou schopnost. Sílicí cit postupně „osvěcuje“ obzory osobního života a člověk pojednou stále více vidí mnohá úskalí a zároveň i východiska. Nu a **to nové, vzletně uvolňující**, postupně vyvádí lidské nitro z tísnivých nížin potměných, „neviditelných“ světů... snad možná už i zde, na této těžce zkoušené, ale krásné, zaslíbené Zemi. Že to bez velké nouze již nepůjde, to dosti jasně ukazují přízemní i dětinské cíle a naprosto většinové nerozvážené přístupy našeho dnešního člověčenství. Žel o stejném promlouvaly už dávno „starověké báje a pověsti“, o poselstvích proroků a vyslanců Světla ani nemluvě.

Mluvené i psané slovo je vždy neomylným obrazem vůle a chtění mluvčího či pisatele, a „promlouvá“ o stavu nitra. Proto přátelé, buďme budovateli a udržovateli živého Slova především ve své osobní intimitě, v časech přítomných. Aby v čase budoucím, po velké očištění, zůstal dar Slova na této Zemi naší rukou neznehodnocen a nesnížen. Neboť naplnění živého Slova pro bližní nespočívá v naší vůli, ani v nejlepších úmyslech a dobrých radách, ale především v ryzosti a vyzářování nitra, vedeného „rukama“ Prozřetelnosti.

V Komni 14.3 2021